

ЧОМУ ВІРШІ — ЗОРЯНИ

В країні Україні,
у передмісті міста,
стоїть собі будинок
багатоповерхистий.

В квартирі вище кранів,
в кімнаті найбільшій,
живе й росте Зоряна,
а це — про неї вірші.

ЗОРЯНА НЕЗРІВНЯННА

Любить: балабони,
квіти на балконі,
плавати у морі,
вишні і пісні.
Цілувати тата,
гратись, а не спати
(навіть коли сонна)
і кричати «Ні!»

МАТУСЯ НАТУСЯ

Має суперсилу:
обертати фрукти —
яблука чи сливи —
на смачний пиріг.
Із нічого вміє
зготувати пісню,
вірш чи небилицю —
і зробити сміх.

ТАТО ІГОР

Тато Ігор
злий, як тигр,
бо тарган Надія
в каві лапи миє.

ЛАСТОВИННЯ

Я ніскілечки не винна,
що вкриваюсь ластовинням,
щойно вщухли хуртовини
і зачухався бабак.

Мама, таємниць знавчиня,
каже: «То від меланіну».
Але я не йму їй віри,
бо було насправді так:

сонце хмари розганяло,
довго мною милувалось,
носик, щічки цілувало,
щоб вони цвіли, як мак!..

Після того сонцесвята
я живу веснянкувата
і раденька, що рябенька.
Ластовиння — добрий знак!

РОДИНА СПЛЮХІВ

У сплюхів міцній родині
мама-сплюшка й тато-сплюх.
А дитинка... народилась,
щоб здолати цей недуг!

Щойно засіріє трішки
ночі чорний небокрай,
як вона сідає в ліжку
й каже:
— Все, давай вставай!
Тату, музику ввімкнути?
Мамо, де зірки?

Тяжко-важко в світі бути,
поки сплять батьки...

ПАМ-ПА-РАМ!

— Зараз ковдру з вас стягну...
Ох ви й лежебоки!
Ліхтарі погасли, ну!
Гайда скаки-скоки!
Бам і бум, бемс і бух!..
Непосида я — не сплюх.
Пам-па-рам і тух-ту-дух!..
Гайда-гойда, шмиг і вжух!

У сплюхів міцній родині
мама-сплюшка й тато-сплюх...
ЯК вдалось одній дитині
подолати цей недуг?!